

Nr 4

Av herr **Sörenson m. fl.**, om ersättning av statsmedel till frikyrklig vigselförrättare.

(Lika lydande med motion nr 5 i Andra kammaren)

Onsdagen den 11 december 1968 beslöt riksdagen att »ersättning till särskilt förordnad vigselförrättare i fortsättningen skall utgå av statsmedel». Avsikten med detta beslut var att stärka den borgerliga vigselns ställning i samhället. Departementschefen hade förklarat som sin mening, att »förrättande av borgerlig vigsel måste — — — vara en statlig angelägenhet». Tar staten människor i anspråk för en tjänst, så bör de ersättas för denna tjänst.

Genom detta beslut har staten åtagit sig att ersätta de flesta människor som utför en tjänst åt staten genom att förrätta vigsel. Detta åtagande får anses vara principiellt riktigt. Uttalandet att borgerlig vigsel får anses som en statlig angelägenhet torde, ur demokratisk synvinkel, få anses ha giltighet över hela vigselfältet. Vigsel över huvud taget får anses vara en statlig angelägenhet. Staten bör då lämna ersättning åt alla de människor som här betjänar staten.

Sedan gammalt har staten lämnat ersättning åt majoriteten av vigselförrättare. De flesta vigslar är nämligen s. k. kyrkliga. Och de flesta kyrkliga vigslar utföres av präster inom svenska kyrkan. Dessa vigselförrättare är statligt anställda och har sålunda redan genom staten ersättning för sin vigseljänst. Sedan 1952 har emellertid vissa frikyrkliga samfund erhållit vigselrätt. Praktiskt har saken ordnats så att de statliga myndigheterna lämnar licens åt vissa pastorer från de aktuella samfunden att utföra en lagligt giltig vigsel.

Situationen är nu den att prästerna, som är i statstjänst, fullgör ett uppdrag åt staten genom vigselförrättning. Staten betalar ersättning för dessa prästers tjänst genom deras lön. Borgerliga vigselförrättare kommer nu att erhålla ekonomisk ersättning för den tjänst som de utför åt staten. Det får då ses som en demokratisk rättvisefråga att de frikyrkopastorer, som erhållit laglig rätt att å statens vägnar förrätta vigsel, också erhåller statlig ersättning för sin vigseljänst.

Med stöd av vad som ovan anförts får vi härmed föreslå,

att riksdagen beslutar att frikyrkopastorer, som har laglig rätt att å statens vägnar förrätta vigsel, erhåller ersättning för denna sin tjänst genom statsmedel.

Stockholm den 14 januari 1969

Joel Sörenson (fp)

Eric Peterson (fp)

Sven Nyman (fp)